

Ciljevi i napomene - uvod u glagole

Ciljevi

- uloga glagola kao predikata
- informacije sadržane u glagolu
 - vrijeme
 - pristojnost (društveni odnosi govornika)
 - raspoloženje (govornikov stav prema temi)
- informacije kojih u japanskim glagolima **nema**
 - lice
 - množina
- skupine glagola
- fokus na kolokvijalne glagole i zašto
- 4 osnovna oblika za 一段
- čestica を i prijelaznost glagola

Napomene

Iz praktičnih razloga, čestica を se piše znakom を, iako se čita kao お. Danas većina govornika japanskog uopće ne razlikuje zvukove を i お, izuzev ponekog dijalekta, glas を je nestao iz modernog japanskog jezika. Razlog takvom pisanju je dodavanje glasa お kao izraza poštovanja prema imenicama. U situacijama gdje takvoj imenici prethodi imenica označena česticom を, bilo bi zbunjujuće odrediti ulogu znaka お, npr. それを父さんに任せる ili それ、お父さんに任せる. Pišući お umjesto を, gubi se suptilna razlika u odnosu govornika prema ocu. Pjevačima i glumcima preporučuje se izgovor glasa を, ponekad čak i umjesto お radi naglašavanja riječi, slično kao što im se preporučuje da ん uvijek izgovaraju kao m.

U hrvatskom jeziku postoje tri skupine glagola po prijelaznosti - prijelazni, neprijelazni i povratni. Ovu treću skupinu karakterizira korištenje povratne zamjenice se kao objekta. Tehnički, svi povratni glagoli su zapravo prijelazni (npr. *oprati se/oprati nešto*), ali se dobar dio njih koristi isključivo kao povratni glagol (npr. *spotaknuti se*). Ovo je zapravo vrlo elegantno rješenje u odnosu na japanski.

U japanskom jeziku, glagoli mogu biti samo prijelazni ili neprijelazni, a značenje povratnih glagola nose neprijelazne varijante prijelaznih glagola. To dodaje na složenosti nekih glagola jer moramo zapamtiti parove koji nisu uvijek morfološki pravilni (npr. (を) 見る - (が) 見える vs. (を) 変える - (が) 変わる).